

Na Okoř je cesta

tramská

Na O-koř je ces - ta ja - ko žád - ná ze sta, vrou - be -
Když jdu po ní v lé - tě sa - mo - ten na svě - te, sot - va
ná je stro - ma - ma. Na kon - ci té ce - sty tr - ni - té
ple - tu no - ha - ma.
sto - ji krě - ma ja - ko hrad. Tam za - pad - li tram - pi,
hla - do - vi a se - šli, zač - li so - bě no - to - vat.
Refrén: Na hra - dě O - ko - ři svět - la už ne - ho - ří, bí - lá pa - ní
Ta mě - la ve zvy - ku podle své - ho bu - di - ku o půl - no - ci
šla už dá - vno spát. Od těch dob, co jsou tam tram - po -
cho - dit stra - ší - vat.
vé, ne - smí z hra - du pryč. A tak do - le v po - dhra - dí
se še - ri - fem vy - vá - dí, on jí se - bral od kom - na - ty klíč.

2 Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici. *Refrén*

Na Okoř je cesta

Na Okoř je cesta
jako žádná ze sta,
vrcubená je stromama.
Když jdu po ní v létě,
samoten na světě,
sotva pletu nohama.
Na konci tý cesty trnité
stojí krěma jako hrad.
Tam zapadli trampí,
hladoví a sešlí,
začli sobě notovat.

Refrén:

Na hradě Okoři
světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát.
Taměla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašivat.
Od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč.
A tak dole v podhradí
se šerifem vyvádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

2

Jednoho dne z rána
rozesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes,
kdo to tenkrát odnes.
Nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš
s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal,
zuřivě ji líbal,
dostal z toho zimnici.

Auf Okoř führt ein Weg
wie keiner von hundert,
gesäumt ist er von Bäumen.
Wenn ich im Sommer darauf geh,
ganz allein auf der Welt,
krieg ich kaum einen Fuß vor den anderen.
Am Ende dieses dornigen Wegs
steht eine Kneipe wie eine Burg.
Dort kehren Tramps ein,
hungrig und fußlahm
und stimmten sich einen an:

Auf der Burg Okoř
brennen keine Lichter mehr,
die Weiße Frau ging schon längst schlafen.
Die pflegte nach ihrem Wecker
um Mitternacht spuken zu gehen.
Seitdem die Tramps dort sind,
darf sie nicht mehr aus der Burg weg.
Und unten auf dem Vorwerk
amüsiert sie sich mit dem Sheriff,
der hat ihr den Schlüssel von der
Kemenate weggenommen.

Eines Tages in der früh
lief die Nachricht um,
dass Okoř ausgeraubt war.
Keiner weiß bis heute,
wer's damals wegschleppte.
Niemand wurde gefasst.
Der Sheriff spielte die ganze Nacht Mariáš
mit der Weißen Frau im Beinhaus,
anstatt Wache zu halten
hat er sie wüst geküsst
und davon Schüttelfrost gekriegt.

Okoř ist heute eine Burgruine ca. 20 km NW von Prag.
Dieses Lied stellt quasi ein Gegenstück zum deutschen Phänomen „Fahrtenlied“ dar. Seit der Zeit der Zwischenkriegs-ČSR (wenn nicht schon früher) gibt es hier eine Wander- und Fahrtenbewegung, die sich „**tramské hnutí**“ nennt, deren Anhänger (**tramp**) zünftig und fahrtig ihre Freizeit auf Fahrt (**čundr**), aber auch in festen Einrichtungen wie Blockhütten o. ä. weitab in der Natur verbringen. Dazu gehören natürlich Lagerfeuer, Klampfeschwinge usw. Das Oberhaupt einer solchen Tramp-Ansiedlung war der **šerif**. Die Weiße Frau (**bílá paní**) ist eine allgemein zitierte Spukgestalt, hat aber einen gewissen historischen Hintergrund in der südböhmischen Edelfrau Perchta z Rožemberka aus dem 14. Jahrhundert. Dies hier ist eins der gängigsten Lieder, das die Zeiten überstanden hat.

mariáš – das populärste tschechische Kartenspiel schlechthin, so ähnlich wie Schafkopf, nimmt voll die gleiche Stelle wie der Skat in Deutschland ein.

Prag 2003; P.T./J.O.

Na Okoř je cesta

tramská

Na O-koř je ces - ta ja - ko žád - ná ze sta, vrou - be -
Když jdu po ní v lé - tě sa - mo - ten na svě - te, sot - va
ná je stro - ma - ma. Na kon - ci té ce - sty tr - ni - té
ple - tu no - ha - ma.
sto - ji krč - ma ja - ko hrad. Tam za - pad - li tram - pi,
hla - do - vi a se - šli, zač - li so - bě no - to - vat.
Refrén: Na hra - dě O - ko - ři svět - la už ne - ho - ří, bí - lá pa - ní
Ta mě - la ve zvy - ku pod - le své - ho bu - di - ku o půl - no - ci
šla už dá - vno spát. Od těch dob, co jsou tam tram - po -
cho - dit stra - ší - vat.
vé, ne - smí z hra - du pryč. A tak do - le v po - dhra - dí
se še - ri - fem vy - vá - dí, on jí se - bral od kom - na - ty klíč.

2 Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici. *Refrén*